

шай младоженца, или, ако не ё живъ, въсприѣмва таѣ должностъ нѣкoi си отъ неговы братя или сестры или близны сродници. *Пк. 107.* *) Лесница-та и влъкъ-тъ станале кумове, дорде откраднатъ кокошка, а кога откраднале, разкумиле са. *Кп. 74.* Кумашіна с. м. увелич. отъ кумъ?: Си го кани чесна кумашина. *М. 87.*

Ку ми вм. тако ми (въ формулѣ завѣренія): Я Милка му зборуваше: „Варай лудо, лудо младо! Да не найда с'рмѣ коланъ?“— „Не самъ Милке, куми Бога, Куми Бога, куми вера, Тако ми двете ц'ри ючи. *В. 275—276.*

Куна с. ж. икона. **ум. Куніца, Кунічка** с. же., **Кунѣ** с. с. икошка: Рѫспасж чифте кимери, Извади жалти жалтици, Тѣ си кунити налпни И си дите-ту убсипж. *Ч. 361.*

Куна? с. же.: Да отбера момче спроти мене, Що не піеть вино и ракіа, Що му пеять састь во пазу'а, Шо му играть коня во дворе'и, Що му играть куна на колена. *М. 517.*

Кунадечи (ср. н. пр. коунадѣ, тѣ, *куница*) пр. куній: Твоѣ-то око кунадиче, Твоя-та нога гугуфче. *М. 402.* (*Kunadecji, kulin, od kune.* *М. р. 535.*)

Кундане с. с. имл собств.—въ загадкѣ: Кусо, кусо Кундане, наредено на петлицы (грозѣ). *М. р. 531.* (іат.).

Кундра с. же. родъ обуви, обыкновенно мужской (ср. кондра): Деверіє-то пакъ туратъ ю пафти-тѣ, обличатъ я въ нови кундри, наузовать ю отъ поб-малія деверъ вѣнецо. Онія отъ братя-та или деверіє-то, на връме-то, кога-то ю обличать нови-тѣ кундри, отъ десна-та нога ветха-та ю кундра, кои дограбать, считать ся за благополучни. *Ч. 95.*

Кундур с. же. см. кондур.

Кундураджия, Кундуруджия с. м. сапожникъ: Единъ день той повиква кундураджия-та да му земе мѣрка за един ченичета. *Л. Д. 1875 р. 155.* Това е най-много за кон-то си сѣдѣть новече у тѣхъ, за жены-ты, учены-ты, шивачи-ты, кундуруджіи-ты, сахатчини-ты и пр. *Л. Д. 1873 р. 84.*

Кунка с. же. ручёнка: И кунките е захванало (момиченце-то) да си плѣска. *З. 145.*

Кунописецъ с. м. иконописецъ.

Кунопись с. же. иконопись.

Кунустасъ с. м. иконостасъ.

Кунъ предл. см. къмъ: На стѣрна стонть зет-отъ, кунъ него подходитъ девойкини-отъ братъ со везана риза. *М. р. 516.* Та ми отрула две луди млади: Лудо ми умре кѫде пладнина, Мома ми умре кунъ кверина. *М. 288.*